

*Dat deden Korenbloem en Engelwortel na,
het schonk hun moed en kracht voor wat zou komen dra.*

- 410 *Verbaasd en fel verrast vier monsterogen keken
naar 't onverwacht bezoek dat binnen kwam getreden
en even hield 't gekreun van 't zieke monster op
"Daar zijn die kruiden weer" zo flitste 't door zijn kop,
maar pijnen overmanden al zijn nijd en haat,*
- 415 *alleen een harde grijns verscheen op zijn gelaat.
Het ander wezen met de lange, blonde haren
kon met een zacht gebaar zijn wederhelft bedaren,
want 't had alree bemerkt aan heel hun doen en laten
dat zeker niet uit wraak zij hier gekomen waren.*
- 420 *Reinette immers mild haar zoetste geur verspreidde
die 't mensenpaar bedwelmd' en hart en ziel verblijdde.
De Blauwe Korenbloem, symbool van liefd' en trouw,
verzachtte gauw de smart van 't monsters lieve vrouw,
voorzichtig bette zij haar opgezwollen ogen*
- 425 *met vocht dat z' uit zichzelf uit liefde had gezogen,
zo kon die Eva weer op al haar schoonheid bogen
en met haar ogentaal eenieder weer bekoren.
En Engelwortel die door God gezegend was
met anti-magisch sap haar wederhelft genas,*
- 430 *een anti-magisch sap dat zij met vlijt bereidde
uit d' eigen wortelstok, waarmee ze kon verdrijven
heksenkring, toverij en vele lichaamsspijnen
die zelfs een monsters lijf erg wisten t' ondermijnen.
Het monster won algauw zijn kracht en schoonheid weer,*
- 435 *maar 't sloeg, ietwat beschaamd, zijn grote ogen neer
wanneer 't de kruiden zag die 't nog niet lang geleden
met zoveel haat en nijd onmenslijk had bestreden,
't begreep toch niet te best waarom dit kruidgewas
dat zo geleden had, 't nog zo genegen was.*

Raapzaad

Brassica campestris

2

Een Franse 'Raap'-legende

Roek en Raaf, twee duivelsboden,
alle toverkollen noden
als hun meester sabbat viert
plechtig op de Puy-de-Dôme.
Zeegnend heft de Bok een raapsnee
als een hostie wit als snee,
al wat heks is, knielt dan vroom
daar die Raap hun wezen siert.

Rijzig op zijn bokkepoten,
als een god van 't duivelsheer
aangebeden, onverdrotten
predikt hij de heksenleer:
zoek wat schoon is te ontsieren,
al wat goed is te vernielen,
aarzel niet de mens t' ontnemen
door die Raap zijn eeuwig leven.

Roept een haan de zon ter bane,
als een vloek de Bok verdwijnt,
al wat heks is wordt nu rape,
pad of puit, al naar het schijnt.
Zij die nu nog rapen geren,
al is gouden hunne schijn,
al te late zullen leren
dat het toverkollen zijn.

Een schalkse 'Vlaamse' rape

*Rapen doen 'het poortje' gapen -
aars noemt dat in deftig Vlaams -
als het poortje niet kan gapen,
pak dan maar jouw spullen saam,
zonder gapen moet j' er aan.
Als je dus nog lang wil leven,
aarzel niet een raap te eten,
dan blijft 't poortje opengaan.*